

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

8 februari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSEN

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het statuut van onthaalgezinnen

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de rechten van gebruikers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 8 februari 2001

VOORZITTER : **Mevrouw Patricia Ceysens**

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.08 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het statuut van onthaalgezinnen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Heeren tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het statuut van onthaalgezinnen.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, ik werd geconfronteerd met de thematiek van het statuut van onthaalgezinnen omdat mijn vriendenkring nogal wat mensen telt die dat beroep uitoefenen en met heel wat vragen zitten. Daarom wil ik dit vandaag opnieuw op de agenda plaatsen.

De voorbije twee jaar is diverse malen gebleken dat de organisatie van kinderopvang een aanzienlijke prioriteit vormt voor het Vlaamse beleid, en dat de aanwezigheid van onthaalgezinnen onmisbaar is in het landschap van de kinderopvang. Ik vraag me af wat men morgen zou doen indien onthaalgezinnen zouden stoppen met hun activiteiten, en welke prijs er dan moet worden betaald om te beantwoorden aan de steeds grotere vraag naar kinderopvang. Vanuit die bekommernis en gezien de vele beloften die de voorbije periode werden gedaan aan de opvanggezinnen wil ik enkele vragen stellen.

2000 zou voor de opvangouders een belangrijk jaar worden. Dat was het natuurlijk ook wel : in geen enkel jaar werd zoveel gepraat over opvanggezinnen en het ontbreken van een sociale bescherming.

Tot nu toe zijn dit echter holle woorden gebleken. Ik zeg dit niet. Dit wordt verklaard in het voorwoord van de nieuwsbrief van december van de Vlaamse belangengroep voor opvanggezinnen. Op 17 februari van vorig jaar interpelleerde mijn collega, mevrouw Becq, u reeds over het statuut van onthaalgezinnen. Op dat ogenblik formuleerden diverse groeperingen immers heel wat voorstellen voor een volwaardig statuut, en werden er in de Kamer voorstellen ingediend voor de sociale bescherming van opvangouders.

Twee van mijn vriendinnen oefenen dit beroep uit : de ene heeft er na lang twijfelen voor gekozen om dit te doen, de andere gaat er jammer genoeg volgende maand mee stoppen. Het gaat hier om leeftijdgenoten. De argumenten om ermee te stoppen kent u wellicht. Er is het gebrek aan een statuut, maar ook de grote inkomensonzekerheid waarmee men maandelijks kampt. Ouders kunnen steeds besluiten dat hun kind niet komt, met alle financiële gevolgen van dien. We moeten oog durven hebben voor het feit dat opvangouders hier niet onbeperkt voor kunnen opdraaien. Er wordt heel wat flexibiliteit gevraagd van de opvangouders, meestal zijn het opvangmoeders. Voor de opvang voor of na zeven uur, bestaat er vandaag geen concrete vergoeding. Dan is er nog de problematiek van de verzekering, zowel voor ongevallen als qua burgerlijke aansprakelijkheid. Uit uw beleidsplan van vorig jaar blijkt, mevrouw de minister, dat u wat de indeling van de dagperiodes betreft wel wat inspanningen wilt doen. Blijkbaar was dat niet mogelijk in deze begroting, maar u stelt wel een en ander in het vooruitzicht voor de begroting 2002.

De opvangouder moet altijd ter beschikking staan. Er is een totaal gebrek aan sociale bescherming bij ziekte. Onlangs brak die vriendin haar arm. Omdat het onmogelijk was om met andere onthaalgezinnen samen te werken, heeft ze er dan toch maar voor gekozen om gedurende vier weken in zeer moeilijke omstandigheden verder te werken. Op

Heeren

dergelijke ogenblikken tonen ouders vaak weinig begrip. Ze durven de lat vrij hoog te leggen voor opvangouders. Al deze redenen maken het vaak moeilijk voor nieuwe mensen om resoluut te kiezen voor dat beroep. Men beweert vaak dat, als men aan een statuut gaat werken, men de huidige groep opvangouders niet voor het hoofd mag stoten. Het zijn echter vooral de jonge mensen zijn die men moet motiveren om dat beroep te kiezen. Dat is niet evident.

Mevrouw de minister, wat gebeurt er nu eigenlijk terzake op het Vlaamse niveau ? Ik weet wel dat het niet alleen een verantwoordelijkheid is van Vlaanderen, maar uiteindelijk zullen we wel moeten opdraaien voor de gevolgen. In uw beleidsdocument van vorig jaar inzake kinderopvang kondigde u aan overleg te zullen organiseren met de federale overheid en de andere gemeenschappen om na te gaan wat juridisch en budgettair haalbaar zou zijn. Behoedzaamheid was volgens u geboden. Maar toch zult u ooit knopen moeten doorhakken, vooral gezien de ontzettend grote onzekerheid bij de opvanggezinnen. Opvanggezinnen hebben recht op waardering. Het is niet alleen door massaal op straat te komen of collectief te weigeren nog kinderen op te vangen dat er schot zal komen in het dossier van het statuut.

Mevrouw de minister, hoe ver staat het nu heel concreet met dat statuut van de onthaalgezinnen ? Wat zijn de resultaten van het overleg tussen de Vlaamse en de federale overheid over dat statuut ? Is er sprake van knelpunten ? Mevrouw D'Hondt, een CVP-collega uit de Kamer, heeft terzake een wetsvoorstel ingediend. Ze gaat erop aandringen dat dit zo snel mogelijk op de agenda wordt geplaatst, want blijkbaar heeft de federale regering dit tot nu toe nog niet op tafel gelegd. Vorig jaar zei u, naar aanleiding van de vraag van mevrouw Becq, te overwegen om met de andere gemeenschappen creatief te gaan denken over de invulling van een semi-ageraal statuut, dat goed zou moeten worden onderbouwd. Dat voorstel zou u dan voorleggen aan de federale overheid. Wat is de stand van zaken vandaag ? Ik was wel niet aanwezig tijdens de begrotingsbesprekingen. Gelieve mij te verontschuldigen mocht dit daar al aan bod zijn gekomen.

Tot slot is er het sociaal vangnet. Ik heb een aantal zaken opgesomd, maar de lijst was zeker niet limitatief. Wat is het tijdschema ? Hoe gaat u dat financieel verankeren ? Dit heeft immers vaak een prijs.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Ik sluit me aan bij de vragen om informatie van mevrouw Heeren. Het lijkt me nuttig de stand van zaken te kennen.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Onlangs heb ik de minister schriftelijk gevraagd hoe ver het nu eigenlijk stond met het beleidsplan inzake kinderopvang, en wat er nu uiteindelijk concreet is gebeurd terzake. Tot mijn verbazing moest ik vaststellen dat er inzake het statuut van de onthaalgezinnen niet echt veel perspectieven werden geschapen.

Dan is er nog een bijkomende bekommernis voor onthaalgezinnen. Men is bezorgd over het feit dat een vermoeden dat er iets niet in de haak is bij onthaalgezinnen sowieso zou leiden tot het niet langer erkennen van dat gezin als onthaalgezin. Onthaalgezinnen voelen zich helemaal in de kou gelaten als ze niet kunnen terugvallen op een ernstig statuut.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, samen met de leden van deze commissie maak ik me zorgen over de toekomst van de onthaalgezinnen in Vlaanderen. Bij uitstek in Vlaanderen is deze vorm van kinderopvang sterk uitgebouwd. Van onthaaldiensten krijg ik steeds meer signalen dat ze geen nieuwe kandidaat-onthaalmoeders meer vinden. Dit dreigt het zoveelste knelpuntberoep te worden in onze sector, naast dat van verpleegkundige en andere mensen die zorg verlenen. Dit is des te ernstig omdat we er ons toe hebben verbonden om meer kinderopvang te organiseren, niet minder.

Er zijn diverse mogelijkheden om het beroep van onthaalouder – wat natuurlijk niet echt een beroep is – aantrekkelijker te maken. Een ervan is het uitwerken van een statuut voor de onthaalouders. Dit is uiteraard op de eerste plaats een federale bevoegdheid. De federale regering heeft er zich bij monde van minister Vandenbroucke toe verbonden om dat statuut op vrij korte termijn uit te bouwen.

Er was een eerste voorlopig voorstel gelanceerd. Dat werd nooit officieel overgemaakt aan de Vlaamse regering. Omdat ik dacht dat alles op federaal niveau dreigde stil te vallen, heb ik op 4 januari een vergadering belegd met minister Vandenbroucke over het statuut van de onthaalgezinnen.

Vogels

Het kabinet van minister Vandenbroucke werkt dat statuut verder uit. Het meest concrete knelpunt zijn de werkloosheidsvergoedingen. Hoe pas je inkomenszekerheid in in een statuut als je geen arbeidscontract hebt? Opvanggezinnen hebben immers geen arbeidscontract. De federale minister van Sociale Zaken pleegt op dit moment overleg met de federale minister van Tewerkstelling.

Het systeem dat een jaar geleden op tafel werd gelegd en momenteel wordt onderzocht, gaat uit van een fictief werkgevers- en werknemerschap. De Vlaamse overheid treedt voor de opvanggezinnen op als fictieve werkgever. Daarbij moet duidelijk worden gedefinieerd wat een fictieve werkgever is, wat diens verantwoordelijkheden zijn en wat niet. Op dit moment pluist men dit juridisch verder uit. Een en ander zou neerkomen op een fictief minimuminkomen van 45.500 frank. De opvanggezinnen halen dit niet. Wij zouden maandelijks een verminderde werkgeversbijdrage van 5.340 frank moeten betalen. Dat kost de Vlaamse Gemeenschap dan 350 miljoen frank. Dat is een aanzienlijk bedrag op het moment dat je de kinderopvang uitbouwt. Aan de andere kant zouden de opvanggezinnen de fictieve werknemer zijn. Zij betalen dan 2.647 frank per maand. Die bijdragen kunnen worden gemoduleerd in functie van de capaciteit van het opvanggezin.

Minister Vandenbroucke heeft mij beloofd om zo snel mogelijk een definitief voorstel officieel aan de Vlaamse regering over te maken. Op dat moment zal ik eventuele modaliteiten of stapsgewijze invoeringen moeten voorleggen.

De Vlaamse belangengroep onthaalgezinnen, die ik tien dagen geleden ontvangen heb, kent het voorstel van minister Vandenbroucke. De belangengroep heeft bij haar onthaalgezinnen een bevraging georganiseerd. Daaruit bleek dat dit voorstel niet zo evident is. Voor het verwerven van een aantal minimale rechten op sociale zekerheid moeten ze een kleine 3.000 frank per maand bijdragen. Het gemiddelde inkomen van een opvanggezin is 26.000 frank. Daar zijn nog geen onkosten, zoals voor verwarming en voedsel, van afgetrokken. Als de onthaalouder niet werkt, als zij in de maand augustus verlof neemt, of als een aantal kinderen niet komt, dan lijdt zij inkomensverlies. Als een onthaalouder op dit inkomen 3.000 frank sociale zekerheid per maand moet bijdragen, dan zijn er volgens de belangengroep relatief weinig bestaande onthaalmoeders geïnteresseerd in dit systeem.

Dat is natuurlijk goed voor onze begroting, maar de vraag is of we met dit systeem nieuwe, jonge onthaalmoeders zullen aantrekken. Het huidige aanbod op de arbeidsmarkt van de verzorgende sector biedt veel betere garanties en arbeidsvoorwaarden. Dan durf ik twijfelen aan dat nieuwe statuut. We zullen er echter aan voortwerken en verder negotiëren met het kabinet van minister Vandenbroucke. Er zal meer nodig zijn dan alleen dat statuut.

Op korte termijn komt er in elk geval een door de overheid gesubsidieerde persoonlijke ongevalverzekering voor alle opvanggezinnen, zowel voor de aangeslotenen als voor de particulieren. Ik onderzoek de mogelijkheid om nieuwe opvanggezinnen een eenmalige vergoeding van 15.000 frank voor installatiekosten toe te kennen. Ik wil tevens voorzien in de mogelijkheid dat twee gezinnen samen een opvang organiseren – een soort van duo-baan dus. Deze twee voorstellen zullen misschien de drempel voor een aantal kandidaat-onthaalmoeders verlagen. Ik denk hier tegen 1 oktober mee klaar te zijn. Ik heb daarover ook advies gevraagd aan de raad van bestuur van Kind en Gezin.

In het laatste kwartaal van dit jaar wordt in midde-len voorzien voor het volledige pakket van de onderbijdragen, het minimum aantal uren dat een onthaalmoeder moet presteren en het systeem van gegarandeerde prestaties. Ik stel voor om het aantal uren op 10 te brengen, en de bijkomende uren percentueel te laten bijbetalen door de ouders. Met het systeem van gegarandeerde prestaties wordt op dit moment in Wallonië en de Duitstalige Gemeenschap geëxperimenteerd. Dat is een soort basiscontract tussen de onthaalmoeder en de ouder, waarbij de ouder er zich toe verbindt het kind een minimum aantal uren te brengen. Nu is de rechtsonzekerheid en de slordigheid zeer groot. Het gebeurt te vaak dat onthaalouders 's morgens een telefoon krijgen met de mededeling dat het kind niet komt omdat de oma het opvangt. Dit is een engagement van beide kanten.

Ten slotte willen we ook nagaan of er in de toekomst kan worden gewerkt met tijdelijke onthaalouders. Dat zijn ouders die een loopbaanonderbreking nemen om hun eigen kind op te voeden. Als ze gedurende die periode van minimum 5 jaar de functie van onthaalouder willen opnemen – dus ook andere kinderen opvangen –, dan zouden ze gunstiger voorwaarden krijgen voor de loopbaanonderbreking en voor het behoud van hun statuut. Dit is geen definitieve keuze of een uitstap uit het regulier statuut. Het is een mogelijkheid om gedu-

Vogels

rende een periode in de levensloopbaan voor een aantal kinderen te zorgen, en daarna terug in te stappen.

Op de vraag van mevrouw Becq wil ik zeggen dat, naar aanleiding van de ongerustheid over het spijtige geval in Beernem, de raad van bestuur van Kind en Gezin vorige week woensdag een soort stappenplan heeft goedgekeurd. In dat plan wordt een procedure over sluiting bij mistoestanden voorgesteld. Het zal aan de onthaalouders worden overgemaakt.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Over het gemiddelde inkomen van de onthaalouders heb ik toch wel wat vragen. Op basis van wat ik al heb gehoord bij jonge mensen die er toch voor opteren, zouden die lonen toch 10.000 tot 15.000 frank hoger liggen. Bij die jongeren zijn het vaak ook de gehuwden die daarvoor kiezen. Als het systeem morgen wordt voorgesteld aan die doelgroep, dan zullen die mensen waarschijnlijk wel geïnteresseerd zijn. Het is natuurlijk iets anders als we het hebben over de alleenstaande ouders. Voor hen is het momenteel fiscaal veel minder interessant om dat te doen.

Ik heb ook nog een opmerking over die 15.000 frank startkosten. Geldt dat voor beide sectoren, dus zowel voor de gesubsidieerde als voor de particuliere sector ?

Minister Mieke Vogels : Daarvoor moet ik middelen vrijmaken in de begroting van volgend jaar. Het laatste pakket is wel nog voor het laatste kwartaal van dit jaar.

Mevrouw Veerle Heeren : Dus met 1 oktober als uitvoeringsdatum ?

Minister Mieke Vogels : Inderdaad.

Mevrouw Veerle Heeren : Men creëert veel verwachtingen bij de betrokkenen. Momenteel is de malaise wel zeer groot. Daarom is het zeer moeilijk om jonge mensen ervan te overtuigen in het systeem in te stappen. Ze gaan er immers van uit dat de verwachtingen allicht niet zullen worden ingelost.

Als u daar al op Vlaams niveau op een andere manier invulling aan wilt geven, is het dus ook belangrijk dat u dat aan de betrokkenen laat weten. Ik

denk bijvoorbeeld aan de Centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's). Die krijgen jaarlijks op hun beurzen de studenten over de vloer. Het is echt nodig dat de mensen van de CLB's over voldoende informatie beschikken om die dan op hun beurt aan die studenten mee te delen. Vandaag is dit niet mogelijk. Het mag dan ook niet verwonderen dat jonge opvangouders daar momenteel niet voor opteren.

Ten slotte heb ik nog een vraag over de indeling van de dagperiodes. Is het de bedoeling om dat ook volgend jaar te realiseren ? Dit heeft ook te maken met de kwestie van de maaltijdvergoeding.

Minister Mieke Vogels : Dat ben ik inderdaad vergeten te zeggen. De ouderbijdrage, de minimumprestatie, de dagdelen, de verzekering, de duobaan en de verlaging van de leeftijd naar achttien jaar : dit alles zal dit jaar nog in één groot pakket worden behandeld.

Mevrouw Veerle Heeren : Geldt dat ook voor de loopbaanonderbreking ?

Minister Mieke Vogels : Voor de loopbaanonderbreking moet ik overleggen met federaal minister Vandenbroucke. Hij was natuurlijk wel te vinden voor dat systeem. Hij zou dat – samen de besprekingen over het statuut – met federaal minister Onkelinx bespreken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de rechten van gebruikers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de rechten van gebruikers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het gaat hier om een nogal technische kwestie, maar dat neemt niet weg dat het ook een belangrijke kwestie is.

Becq

Er zijn in dit parlement een aantal hoorzittingen geweest met gebruikers van gezondheidsvoorzieningen. Die mensen hadden toch nogal wat vragen over hun rechten als gebruikers van die voorzieningen. We werden toen altijd geconfronteerd met het probleem van gedeelde bevoegdheden tussen het federale en het Vlaamse niveau.

Toch hebben we er altijd voor geijverd dat de gebruikers van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen op een kwaliteitsvolle dienstverlening kunnen rekenen, met de nodige garanties inzake informatie, vrije keuze, toegankelijkheid, privacy en inspraak. In dit parlement werden inzake de welzijnssector dan ook twee voorstellen van decreet ingediend.

Op federaal niveau is er een soortgelijke beweging aan de gang. Daar werden een aantal voorstellen ingediend inzake patiëntenrechten. Die beweging is daar trouwens al langer aan de gang dan de overeenkomstige beweging inzake cliëntenrechten bij ons. In de vorige legislatuur werden op federaal niveau ook ontwerpen gelanceerd. Men is die zaken ook nu nog steeds verder aan het bespreken. Er is trouwens ook een nota van federaal minister Aelvoet.

De op federaal niveau voorgestelde regeling inzake patiëntenrechten heeft een aantal gelijklopende lijnen met de voorstellen die hier worden besproken. Het gaat dan over de reeds vermelde principes van informatie, vrije keuze, privacy, enzovoort. Aangezien het om patiëntenrechten gaat, is er daar wel een explicietere regeling inzake medisch beroepsgeheim, inzake van dossier en dergelijke zaken meer.

In deze aangelegenheid is er dus ook sprake van een aantal fundamentele grondrechten. Men zou misschien als vanzelfsprekend aannemen dat die grondrechten vanuit een grondwettelijke voorziening federaal geregeld worden. De Raad van State heeft in dit verband echter al op verschillende momenten een aantal uitspraken gedaan, onder andere in 1984 en 1997. De raad heeft onder meer al gezegd dat het federale niveau ook moet eerbiedigen wat er inzake die grondrechten door de gemeenschappen en de gewesten wordt bepaald. Als het gaat om Vlaamse bevoegdheden, kunnen die grondrechten volgens de Raad van State ook op Vlaams niveau worden geregeld.

Ik lees even voor : 'In de mate evenwel dat het bij het waarborgen van een grondrecht en het eventu-

eel stellen van beperkingen daarop om aangelegenheden gaat waarover gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn, kan de gewone wet, zelfs al bevestigt ze daarbij het fundamentele van een bepaald recht en al pretendeert ze voor de eerbiediging van dat recht te zorgen, geen regels uitvaardigen waardoor aan de gemeenschappen en de gewesten voorwaarden zouden worden gesteld voor het uitoefenen van de bevoegdheden die ze bezitten.'

Op federaal niveau is men momenteel ook bezig met een aantal proefprojecten. Zo is er een proefproject betreffende de bemiddelingsfunctie, waarbij binnen de geestelijke gezondheidszorg geprobeerd wordt een soort van klachtenopvang te organiseren in het kader van die patiëntenrechten. Dit moet gebeuren op grond van samenwerkingsverbanden tussen zowel federale alsook Vlaamse voorzieningen en instellingen.

Ook de sector van de geestelijke gezondheidszorg wordt gevraagd om daaraan mee te werken. In die sector vraagt men zich nu af wat men precies kan verwachten. Het is dus belangrijk dat we binnen onze Vlaamse bevoegdheden duidelijk maken wat onze visie is inzake die cliëntenrechten.

Mevrouw de minister, hoe ziet u de taak- en bevoegdheidsafbakening inzake rechten van gebruikers in die welzijns- en gezondheidsvoorzieningen ? Met betrekking tot welke aspecten wilt u daarin het voortouw nemen ? Is er al overleg geweest en zijn er al bepaalde afspraken gemaakt ? Wat is tot nu toe de Vlaamse inbreng geweest in deze aangelegenheid ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw Becq, het is minder technisch dan u denkt. U hebt gezegd dat de kwestie van rechten van patiënten en gebruikers een heel oud verhaal is, dat ook op federaal niveau al een tijdje ligt te 'sudder'. De mogelijkheid bestaat misschien dat men dit, als gevolg van de ingewikkelde bevoegdheidsverdeling in dit land, op de lange baan zou schuiven. Ik hoop echter van ganser harte dat men dit niet zou doen. Laten we dus eindelijk eens een duidelijke regeling treffen inzake die gebruikers- en patiëntenrechten. Zowel op federaal als op Vlaams niveau kan men daar binnen de eigen bevoegdheden aan werken.

Er moet dus zeker wel een samenwerking zijn tussen het federale en het Vlaamse niveau. Daarom heb ik via een ministerieel besluit van 12 juli van vorig jaar een subsidie toegekend aan de VZW

Vogels

Vlaams Patiëntenplatform. Ik heb die vereniging gevraagd om te fungeren als aanspreekpunt voor de Vlaamse overheid op het gebied van patiëntenbelangen.

In het kader van die opdracht was het Vlaams Patiëntenplatform ook aanwezig op de beide hoorzittingen die in de Kamer werden georganiseerd. Het platform heeft daar zijn standpunt inzake patiëntenrechten uiteengezet en verdedigd. Dat standpunt was het resultaat van overleg binnen het platform en wordt dus gedragen door alle verenigingen die er deel van uitmaken.

Inzake de omzendbrief van federaal minister Aelvoet, waarin aan de overlegplatforms wordt gevraagd in te stappen in een project van klachtenbemiddelingsfunctie, is het standpunt van het Vlaams Patiëntenplatform nog niet duidelijk. De mensen van het platform hebben meer uitleg gevraagd aan de minister over wat nu precies van hen wordt verwacht. Ze hebben nog tijd tot 31 maart om hun antwoorden over te maken.

Indien het overlegplatform akkoord zou gaan, vereist dit ook het engagement van een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Het behoort trouwens ook tot de opdracht van de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg om samen te werken en ondersteuning te verlenen aan patiëntenvertegenwoordiging.

In het Vlaams Patiëntenplatform vertegenwoordigt de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg uiteraard de geestelijke gezondheidszorg. Die vereniging heeft trouwens in het verleden al wat concepten ontwikkeld inzake bemiddeling, vooral in de psychiatrische ziekenhuizen. Tot nu toe zijn die enkel toegepast in de openbare ziekenhuizen. Er zijn echter ook steeds betere contacten met de privé- of gesubsidieerde sector om die modellen van bemiddeling ook daar toe te passen.

In het verleden heb ik al eens verwezen naar ons eigen kwaliteitsdecreet en – voor de gehandicaptensector – naar de inspraakbesluiten. Op dit moment bestaan die dus al op Vlaams niveau. Als men op federaal niveau voortgaat, zal er dus ook op dat punt een Vlaamse inbreng moeten zijn.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, u zegt dat men op federaal niveau goed werk levert. U zegt ook dat het Vlaams Patiëntenplatform en de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg een en ander wel zullen volgen.

In uw antwoord heb ik echter geen standpunt of visie van de regering gehoord. Wat is er voor u essentieel ? Wat moet er volgens u zeker in zo'n federaal engagement zitten ? Ik heb dus gewoon uit uw antwoord begrepen dat u de zaken afwacht en dat u op het juiste moment wel zult optreden.

Minister Mieke Vogels : Ik heb hier de tekst bij me die als standpunt door het Vlaams Patiëntenplatform naar voren is gebracht. Ik kan me daar volledig in vinden. Die tekst werd echter nog niet voorgelegd aan de regering. De debatten op federaal niveau zijn immers nog volop bezig. Het zou dus iets te voorbarig zijn om nu al het standpunt van de Vlaamse regering te vragen.

Mevrouw Sonja Becq : Ik vind dat we niet altijd moeten wachten op het federale niveau. We moeten ook zelf richting geven.

Minister Mieke Vogels : Als het nodig is, zal ik dat zeker doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.42 uur.*
